

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/106/2015
Identifikačné číslo spisu: 8013200663
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8013200663.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MAGURA, s.r.o., Vyšné Ružbachy, so sídlom Vyšné Ružbachy č. 307, právne zastúpený Daliborom Tverďákom, advokátom, so sídlom Krmanova č. 1, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100305/1/161564/2013 zo dňa 05.04.2013, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/31/2013-98 zo dňa 6. marca 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/31/2013-122 zo dňa 2. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/31/2013-98 zo dňa 6. marca 2014 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/31/2013-122 zo dňa 2. júla 2015 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 2 písm. d), e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/161564/2013 zo dňa 05.04.2013 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. Rozhodnutím žalovaného bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Prešov č. 9712401/5/1189840/2012 zo dňa 22.06.2012, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2010 v sume 711 198,98 Eur.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že: „Z administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa doručila dňa 11.03.2010 Daňovému úradu Stará Ľubovňa splnomocnenie, ktorým splnomocnila Ing. T. B... zastupovaním konateľa spoločnosti okrem iného vo vzťahu k daňovému úradu. Plnomocnenstvo je datované dňom 25.02.2010. Napriek uvedenej skutočnosti už oznámenie o výkone daňovej kontroly a ďalšie v žalobe uvedené listiny neboli doručované tomuto zástupcovi, ale priamo kontrolovanému daňovému subjektu, čo žalovaný ani nespochybňuje.“

Krajský súd sa stotožnil aj so žalobnou námietkou žalobcu, že dodatočný platobný výmer nebol vydaný v zákonom stanovenej lehote, ide o nezákonný postup.

Ako dôvodnú hodnotil aj námietku žalobcu o nepreskúmateľnosti dodatočného platobného výmeru („DPV“).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že je pravdou, že niektoré písomnosti správca dane doručoval priamo kontrolovanému daňovému subjektu (oznámenie o výkone daňovej kontroly), a nielen splnomocnenému zástupcovi. To vyplynulo z potreby oboznámiť priamo daňový subjekt s niektorými skutočnosťami. Daňový subjekt počas daňovej kontroly proti takému postupu správca dane nenamietal a v ďalšom konaní (vyrubovacom a odvolacom) už nebolo možné tieto chyby v konaní odstrániť. Všetky podstatné úkony správca dane sa vykonali za účasti splnomocneného zástupcu (začatie daňovej kontroly, prerokovanie protokolu, ústne pojednávania atď.). Splnomocnenie daňového subjektu sa vzťahuje na zastupovanie vo vzťahu k daňovému úradu. Je preto neopodstatnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný nerešpektoval ustanovenie § 17 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. Rozhodnutie o odvolaní adresoval žalovaný priamo daňovému subjektu, nie jeho zástupcovi, pretože tento už na konanie vo vzťahu k odvolaciemu orgánu nebol splnomocnený. Žalovaný nepovažuje skutočnosť, že niektoré písomnosti správca dane doručil nesprávne, za takú procesnú chybu, ktorá by mala za následok nezákonnosť vykonanej daňovej kontroly.

Ďalším dôvodom zrušenia predmetného rozhodnutia je podľa žalovaného nevydanie dodatočného platobného výmeru v zákonom stanovenej lehote, resp. jeho doručovanie v rozpore so zákonom. Uviedol, že dodatočný platobný výmer bol vydaný dňa 22.06.2012 a doručený daňovému subjektu dňa 09.07.2012. Žalovaný aj naďalej trvá na svojom stanovisku, že uvedené skutočnosti nie sú dôvodom na prijatie záveru, že dodatočný platobný výmer je neplatný alebo, že bol vydaný v rozpore so zákonom.

Za dôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, že z dodatočného platobného výmeru nevyplýva konkrétny matematický výpočet vyrubenej rozdielu dane z pridanej hodnoty za predmetné zdaňovacie obdobie. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 15.05.2014 k odvolaniu žalovaného uviedol, že nebol povinný uvedený nesprávny postup správca dane namietat a žalovaný bol povinný napraviť zákonnosť tohto postupu z úradnej povinnosti, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že dodatočný platobný výmer, ktorý prvotne doručoval priamo žalobcovi, vrátil žalovaný pre jeho neplatnosť správcovi dane s pokynom, aby uvedený dodatočný platobný výmer doručil v zmysle zákonných ustanovení.

Ďalej uviedol, že k prerokovaniu protokolu, t.j. k ukončeniu daňovej kontroly došlo 18.06.2012. Správca dane mal do 03.07.2012 vydať dodatočný platobný výmer, pričom tak urobil (dal dodatočný platobný výmer na poštovú prepravu) až 22.10.2012, viac ako štyri mesiace po skončení daňovej kontroly. Správca dane nedodrжал zákonom stanovenú lehotu pre jeho vydanie, čo má za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia. Lehota ustanovená v § 30a ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. je zákonnou lehotou a je pre správu dane záväzným limitom determinujúcim zákonnosť vydaného rozhodnutia.

Z rozhodnutia správca dane ani z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, ako sa žalovaný dopracoval k sume daňovej povinnosti. V napádanom rozhodnutí nie je vymedzený základ dane ani spôsob, ako sa správca dane, resp. žalovaný k základu dopracoval a dokonca ani len sadzba dane. Absencia vymedzenia základu dane, spôsobu výpočtu dane a sadzby dane spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre jeho nezrozumiteľnosť.

Žalobca považuje za správny záver Krajského súdu v Prešove, ktorým konštatoval, že žalovaný nezisťoval procesné pochybenia, resp. sa dostatočným spôsobom s procesnými pochybeniami správca dane nevyrovnal s poukazom na ustanovenia § 74 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s §

246c ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok) a napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a podľa § 221 ods. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Preskúmaním veci súd zistil, že spornou právnou otázkou je, či žalovaný mal v rámci odvolacieho konania prihliadať i na tie procesné vady, ktoré žalobca ako daňový subjekt v odvolaní zo dňa 16.11.2012 proti dodatočnému platobnému výmeru nenamietal, najmä doručenie oznámenia o začatí daňovej kontroly iba daňovému subjektu a vydanie platobného výmeru po zákonom ustanovenej lehote. Tieto vady už nie sú odstrániteľné v ďalšom konaní, a preto je potrebné v spojení so zásadou proporcionality vyhodnotiť, či sú tak závažnej povahy, aby spôsobili nezákonnosť daňovej kontroly i celého daňového konania.

V tejto súvislosti je podstatným vecne správny výklad ustanovenia § 74 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. Daňový poriadok, ktorý upravuje postup odvolacieho orgánu.

Podľa § 74 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. Daňový poriadok v znení neskorších predpisov odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmaní najavo skutkové či právne okolnosti účastníkom konania neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, odvolací orgán na ne pri rozhodovaní prihliadne; odvolací orgán nie je viazaný len návrhmi účastníka konania a môže zmeniť odvolaním napadnuté rozhodnutie aj v jeho neprospech. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania dopĺňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v rozsahu požadovanom v odvolaní. Žalobca v odvolaní zo dňa 16.11.2012 z procesných väd namietal iba, že dodatočný platobný výmer nebol vydaný v zákonnej lehote 15 dní od skončenia daňovej kontroly a z tohto dôvodu ide o nezákonné rozhodnutie. Dôvody odvolania smeroval k meritu veci a v doplnení odvolania predložil odborné stanovisko 4/2012 vypracované znalcom Ing. T. J., W..

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že sa vyrovnal so všetkými skutočnosťami, ktoré urobil daňový subjekt spornými v rámci odvolacieho konania. Pokiaľ ide o nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia, táto skutočnosť nemá za dôsledok nezákonnosť rozhodnutia. V týchto prípadoch je ochrana zabezpečovaná v rámci konania proti nečinnosti orgánov verejnej správy podľa § 250t OSP. Právny význam uvedeného ustanovenia je daný iba v súvislosti s lehotami ovplyvňujúcimi daňovú povinnosť samotnú, a to zánik práva vyrubiť daň a rozdiel dane podľa § 69 Daňového poriadku.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 74 ods. 2 druhá veta zákona č. 563/2009 Z. z., toto upravuje zásadu, podľa ktorej v priebehu odvolacieho konania neplatí zásada zákazu reformácie in peius (zákaz zmeny k horšiemu) a teda, že odvolací orgán je oprávnený pri zistení nových skutočností zmeniť rozhodnutie v neprospech daňového subjektu. Ide o hmotnoprávne skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv na „výrok“ rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní postupu správneho orgánu je nevyhnutné vyhodnotiť, či procesné vady priamo ovplyvnili ústavný princíp spravodlivého konania a spôsobili daňovému subjektu odňatie možnosti riadne

konať pred daňovým orgánom.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa preskúma procesný postup daňových orgánov v naznačenom smere a bude sa zaoberať aj meritórnymi dôvodmi žaloby.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.